

Студијски програм/студијски програми: Регионални мастер студија мира			
Врста и ниво студија: Мастер академске студије			
Назив предмета: Пракса решавања сукоба			
Наставник (Презиме, средње слово, име): проф. др Накарада П. Радмила; доц. др Џуверовић Б. Немања			
Статус предмета: Обавезан			
Број ЕСПБ: 6			
Циљ предмета Курс ће упознати студенте са посебним сегментом Студије мира - решавањем сукоба. Осветлиће се настанак, претпоставке као и границе овог поља истраживања. Поред теоријског утемељења курс ће се бавити и практичним учинцима на основу чега ће постати могућа реална процена домаћаја решавања сукоба. Сагласно томе, први део курса ће изложити главне теоријске приступе решавању сукоба, тј. њихова полазишта, усмерења и унутрашњу кохерентност. Поред тога, испитиваће се пракса решавања сукоба различитих нивоа и дужине трајања с обзиром на уважавање културних специфичности, узајамне зависности структуре и актера, као и потребе промене/корекције постојећег светског система. Преиспитивање ће користити конкретне примере решавања сукоба. Циљ курса је да укаже на важност међусобног прожимања теорије и праксе решавања сукоба, као и да припреми студенте за освајање практичних вештина.			
Исход предмета Студенти ће увидети сву теорисјку и практичну сложеност решавања сукоба, као и недвосмислену потребу да се та област даље развија и преобликује с обзиром на поруке које истрајност сукоба носи. Студенти ће посебно постати свесни колико културне разлике морају да се уваже у решавању насилних сукоба. Тежина и изазов решавања сукоба ће створити потребу код студената да уложи посебан напор у властитом обучавању за овај сложен тип ангажмана.			
Садржај предмета <i>Теоријска настава</i> 1. Теорија праксе решавање сукоба (увод); 2. Људске потребе и решавање сукоба; 3. Моћ и решавање сукоба; 4. Трансформација сукоба; 5. Решавање конфликта у мултикултурним срединама; 6. Од решавања сукоба ка помирењу; 7. Међугрупни конфликти – улога стереотипа и предрасуда; 8. Решавање унутрашњих сукоба; 9. Решавање сукоба између држава; 10. Решавање регионалних сукоба; 11. Допринос социјалних покрета решавању сукоба; 12. Решавање сукоба и нови интервенционизам (R2P).			
Литература а) основна Ramsbotham, O., Woodhouse, T. and Miall, H., 2011. Contemporary Conflict Resolution - The Prevention, Management, and Transformation of Deadly Conflicts. Cambdridge: Polity (pp. 3-63, 147-245); Deutsch, M., 2006. Cooperation and Competition, u: Deutsch, M. and Coleman, P., (eds) The Handbook of Conflict Resolution, Theory and Practice. San Francisco: Jossey-Bass (pp.23-43); у истој књизи Coleman, P., Power and Conflict (pp.120-140) и Fisher, R.J, Intergroup Conflict (pp.176-197); Sandole, J.D, 1993. Theories and Metaphors in Conflict and Conflict Resolution: Coherence or confusion, u: Sandole, D. and Merwe, H., (eds) Conflict Resolution Theory and Practice. Manchester: MUP (pp.3-24); у истој књизи Avruch, K. and Black, P.W., Conflict Resolution in Intercultural Settings: Problems and prospects (pp.131-145); Schellenberg, J.A., 1996. Conflict Resolution, New York: SUNY (pp.17-38); Galtung, J., 2004. Transcend, Transform. London: Pluto Press (pp.115-180); Kelman, H., 2004. Reconciliation as Identity Change: A Social-Psychological Perspective Kriesberg u Bar-Siman-Tov, Y (ed). From Conflict Resolution to Reconciliation. Oxford: OUP (pp.111-124); Wallensteen, P., 2002., Understanding Conflict Resolution. London: Sage Publications (pp.87-227); Bercovitch, J., 2004. International Mediation and Intractable Conflict. Available from: www.beyondintractability.org/print/2768 б) допунска Carr, F., Callan, T., 2002. Managing conflict in the New Europe. New York: Pallgrave Macmillan (3, 5 и 6 поглавље); Humphrey, M., 2002. The Politics of Atrocity and Reconciliation. London: Routledge (5, 6 и 8 поглавље); Kriesberg, L., 2004. Comparing Reconciliation Actions within and Between Countries, u: Bar-Siman-Tov, Y (ed). From Conflict Resolution to Reconciliation. Oxford: OUP (pp.81-110).			
Број часова активне наставе:			Остали часови
Предавања: 2	Вежбе: 1	Други облици наставе: Студијски истраживачки рад: 1	
Методе извођења наставе Предавања, панел дискусије, вежбе, излагање модела по избору студената			
Оцена знања (максимални број поена 100)			
Предиспитне обавезе	поена	Завршни испит	поена
активност у току предавања	30	писмени испит	50
практична настава		усмени испт	
колоквијум-и	20		
семинар-и			